

Vlaamse industrie en bouw genereren meer werk dan het lijkt

De verdeling van de werkgelegenheid over de sectoren wordt traditioneel in beeld gebracht via de regionale rekeningen. Maar bedrijven leveren onderling producten en diensten toe, zodat werknemers uit één sector deels ook voor de output van een andere sector werken en omgekeerd.

De nieuwe (interregionale) input-outputtabel laat toe deze onderlinge relaties te verrekenen, en dus naast de directe, ook de indirecte werkgelegenheid te belichten. Op basis daarvan winnen de bouw en de industrie als verschaffers van werk aan belang ten koste van de tertiaire en vooral de primaire sector.

Geteld: werkgelegenheid in de hoofdsectoren

Volgens de regionale rekeningen (ESR95) kwam de totale directe werkgelegenheid in het Vlaamse Gewest in 2010 op 2.595.000 personen¹. Handel en dienstenactiviteiten zijn kenmerkend voor een ontwikkelde economie. Bijna de helft van de werkgelegenheid situeert zich dan ook in de tertiaire sector (48,6%). De quartaire sector is goed voor 27,8%. De secundaire sector is de derde belangrijkste werkverschaffer (21,8%). Binnen de secundaire sector zijn de industrie en de bouw goed voor 15,3% en 6,5% van de totale directe tewerkstelling. De primaire sector ten slotte is veel minder belangrijk (1,8%).

Bedrijven produceren goederen en diensten voor de finale vraag (consumptieve bestedingen, investeringen en uitvoer). Maar een deel van hun productie gaat eveneens naar andere bedrijven uit de eigen sector en ook naar ondernemingen uit andere sectoren. Die gebruiken dit dan verder in hun productieproces. Omgekeerd zijn bedrijven ook afnemer

van goederen en diensten uit de eigen of uit een andere sector. Dat betekent dat een werknemer niet louter werkt voor de eigen bedrijfstak. Daarnaast is er ook handel tussen bedrijven in de 3 gewesten onderling.

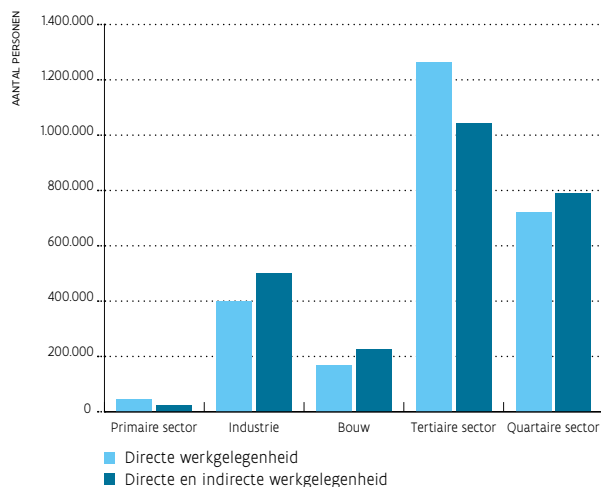
Berekend: werkgelegenheid voor de hoofdsectoren

Een interregionale input-outputtabel becijfert dat deel van de binnenlandse werkgelegenheid dat actief is voor de finale vraag gericht aan een bepaalde sector. In deze SVR-st@ts gebeurt dat voor de grote hoofdsectoren van het Vlaamse Gewest. Het gaat concreet over welke werkgelegenheid uit om het even welke sector en/of gewest betrokken is bij de productie van goederen en diensten van een welbepaalde Vlaamse hoofdsector. Dat betekent dat zowel de directe als de indirecte werkgelegenheid in kaart gebracht wordt. Een sector kan na verrekening hiervan netto werkgelegenheid "winnen" of "verliezen". De totale werkgelegenheid over de sectoren en de gewesten heen blijft uiteraard dezelfde.

1. Er zijn over de directe werkgelegenheid al recentere cijfers beschikbaar. Maar 2010 is het jaar waarvoor de (interregionale) input-outputtabel opgesteld werd. Daarom zijn de hier gebruikte cijfers over de directe werkgelegenheid ook deze van 2010.

Directe en indirecte werkgelegenheid (gegenereerd door de finale vraag)

Hoofdsectoren van het Vlaamse Gewest, 2010, in personen

Bron: Federaal Planbureau, INR, verwerking SVR.

De figuur toont dat vooral de bouw en de industrie een groter beroep doen op andere nijverheidstakken voor de productie van goederen en diensten voor de finale vraag dan dat ze zelf personen tewerkstellen. De output die 1 werkende in de Vlaamse bouw en industrie produceert, vereist respectievelijk 1,34 en 1,27 werkenden uit alle bedrijfstakken in het Vlaamse Gewest en de andere gewesten. In mindere mate geldt dat ook voor de quartaire sector (coëfficiënt van 1,10). De tertiaire (0,83) en vooral de primaire sector (0,53) stellen meer personen tewerk dan ze strikt gezien nodig hebben voor de output van hun sector. Dit heeft te maken met de belangrijke toelevering van tertiaire diensten zoals catering, bewaking en andere zakelijke diensten aan de industrie en bouw en toelevering van landbouwproducten aan de voedingsindustrie. De werkgelegenheid die rechtstreeks voor de finale vraag van de primaire sector werkt, bedraagt slechts ongeveer de helft van de officieel getelde tewerkstelling op basis van de regionale rekeningen.

Hoe gemeten?

De berekeningen gebeurden op basis van de interregionale input-outputtabel voor de Belgische gewesten voor het jaar 2010, zoals opgesteld door het Federaal Planbureau en mee gefinancierd door de gewesten. Een input-outputtabel geeft een overzicht van de monetaire stromen in een economie. Daarbij worden de intermediaire stromen (leveringen van goederen en diensten in het productieproces), de stromen naar de finale vraag (consumptie, investeringen en export) en de stromen van de primaire inputs (elementen van de bruto toegevoegde waarde) weergegeven per bedrijfstak. Aan de tabel werden werkgelegenheidsgegevens toegevoegd.

Voor de berekeningen in deze SVR-st@ts werden de monetaire en tewerkstellingsvariabelen voor het extraregionaal gebied (ambassades, basissen in het buitenland,...) pro rata verdeeld over het Vlaamse, Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Het bedrijfstakdetail is het zogenaamde SUT niveau (143 bedrijfstakken). De resultaten werden vervolgens geaggregeerd naar de voornoemde hoofdsectoren.

Voor de berekening van de directe + indirecte werkgelegenheid werd vertrokken van de Belgische finale vraag en nagegaan welke werkgelegenheid daarvoor gecreëerd wordt door de Vlaamse hoofdsectoren, rekening houdend met de relaties tussen de sectoren en de gewesten onderling.

De indeling in hoofdsectoren is als volgt:

- primaire sector (landbouw, visvangst en delfstoffen): NACE rev. 2.0: 01-09;
- industrie: NACE rev. 2.0: 10-32 en 35-39;
- bouw: NACE rev. 2.0: 41-43;
- tertiaire sector (marktdiensten): NACE rev. 2.0: 33, 45-82 en 95-98;
- quartaire sector (niet-marktdiensten): NACE rev. 2.0: 84-94.

Meer info:

Thierry Vergeynst
Studiedienst van de Vlaamse Regering
02 553 51 36
thierry.vergeynst@dar.vlaanderen.be

